

FILM A ŠKOLA

PRO STUDENTY ZDARMA!

Smyslem projektu je seznámení studentů s významnými filmy české i světové kinematografie. Projekt spoluvytváří Asociace českých filmových klubů, Filmový klub a Kino Panasonic. Filmový klub děkuje Městu Karlovy Vary za poskytnutou dotaci.

KINO PANASONIC, KARLOVY VARY od 16.30 hodin

24. 9. 2008 (středa)

Adelheid

ČR 1969

Snímek se odehrává po konci 2. světové války v pohraničí, na severní Moravě. V čase neklidné hranice, kdy tu ještě žije neodsunuté německé obyvatelstvo, kdy mezi ním jsou i nepoučitelní, snažící se mstít a zabít. A kdy sem z vnitrozemí začínají proudit ti, kdo odsud museli kdysi utéct, kdy s poctivými sem táhne i dav rabovatelů. Tuhle spletitou podobu místa a času navozuje Vláščilův film v dynamické vstupní scéně příjezdu bývalého důstojníka západní armády Viktora, který má převzít správu majetku největšího nácka v kraji Heidemanna. Vláščil s velkým citem pro vnitřní atmosféru příběhu rozehrává vztah Viktora a Heidemannovy dcery Adelheid. (režie: František Vláščil, 99 minut)

8. 10. 2008 (středa)

Kabinet dr. Caligariho

Německo 1920

Scénář k filmu Roberta Wieneho napsal Rakušan Carl Mayer společně se scenáristou českého původu Hansem Janowitzem. Mayer se v letech první světové války ocitl na psychiatrické klinice, Janowitz nejprve zkoušel štěstí v literatuře, pak se živil jako obchodník s oleji. Ve scénáři Caligariho pak oba muži spojili své osobní vzpomínky na prostředí nervových sanatorií, sexuální zločiny a obrazy pouťových atrakcí. Ústředním motivem byla vzpoura proti krutostem války a proti autoritě, jíž tu symbolizoval právě Caligari. Tento ředitel blázince hypnotizoval mladého Césara, kterého předváděl na pouťích a kterého pak, když nastala noc, nutil páchat v hypnotickém spánku hrůzné zločiny. César zemřel vyčerpáním a Caligari byl po svém odhalení internován jako šílenec v blázinci. Kabinet Dr. Caligariho je považován za první opravdu hororový film všech dob. (režie: Robert Wiene, 71 minut)

Unikátní projekce s živou hudbou, vstupné 30,-Kč

22. 10. 2008 (středa)

Harold a Maud

USA 1971

Laskavá černá komedie bez předsudků o životě, lásce a smrti režiséra Hala Ashbyho. Co se stane, když se protne osud zachmuřeného mladíka, který tráví většinu času na cizích pohřbech a vitální babičky? Harold je dvacetiletý mladík posedlý myšlenkami na smrt. Maude je sedmdesátidviletá stařenka posedlá chutí do života. Tito dva outsidersi nemají na první pohled nic společného, přesto však mohou právě oni tvořit ideální pár. Dnes už kultovní film režiséra Hala Ashbyho vyvolal v čase svého vzniku vlnu odporu jak ze strany konzervativní kritiky, tak od mladých rebelů. Originální humor a laskavé poselství tohoto příběhu o lásce a smrti našlo odezvu až mnohem později a dnes patří k nejoblíbenějším filmům Nového Hollywoodu. Atmosféru filmu dokreslují písně Cata Stevensa. (režie: Hal Ashby, 91 minut)

5. 11. 2008 (středa)

If...

VB 1968

Drama Lindsay Andersona je typickým produktem doby, v níž vzniklo, tedy neklidných a revolučních šedesátých let. Prakticky z každého záběru lze cítit obrovský vztek mladé generace, který může zchladit jen bourání hodnot, na nichž v té době stála britská střední třída. Obsazení vévodí Malcolm McDowell (sígr z Kubrickova Mechanického pomeranče), který hraje Micka, stu-

denta, který vyburcuje spolužáky k revoltě vůči zažitým zvyklostem jejich internátní školy. Tváří v tvář surovým vychovatelům a neschopným učitelům se Mick a jeho kolegové pokusí odstranit překážky, kterými jim pedagogové ztrpčují život, a také zažitou představu o nadřazenosti kolektivu nad individualitou. Film se stal kultovním především díky tomu, že se Andersonovi podařilo dodat příběhu surreální nádech, za což vděčí zejména formálnímu zpracování a vynikající kameře Miroslava Ondříčka.

(režie: Lindsay Anderson, 111 minut)

19. 11. 2008 (středa)

Pianista

VB 2002

Film Pianista je příběhem Wladysława Szpilmana, skvělého pianisty a uznávaného interpreta Chopinových skladeb. Příběh začíná v okamžiku, kdy ve varšavském rádiu zní Chopinovo Nokturno v C# moll v jeho podání. Píše se rok 1939 a Szpilmanovi je 28 let. Polsko je napadeno německými vojsky, která brzy přicházejí i do jeho hlavního města Varšavy. Téměř okamžitě jsou uplatněny tvrdé restrikce vůči zdejší židovské komunitě. Szpilman a jeho rodina – rodiče, bratr a dvě sestry – žili až dosud spokojeným životem, brzy jsou však také donuceni podřídit se ponižujícím pravidlům. V titulní roli předvedl zřejmě svůj životní výkon Adrien Brody, jenž se obdivuhodně vyrovnal s přeměnou ze společenského mladíka ve vychrtlou ustrašenou trosku. Vedle mnoha jiných ocenění získal kov nejceněnější: Oscara. Stejně jako Roman Polanski a scenárista Ronald Harwood.

(režie: Roman Polanski, 150 minut)

3. 12. 2008 (středa)

Mechanický pomeranč

VB 1971

Alex je na první pohled normální mladý člověk. Je inteligentní, miluje Beethovena a má způsoby. Večer, když se svou partou začínají v mléčném baru Kolova, se ale mění na punkera, který v noci žije jen jediným – ultraviolencí (ultranásilím). Ovlivnění přísadami, kterými Kolova ochucuje svoje mléčné nápoje, vydávají se Alex, Pete, Georg a Dim do ulic, ubližovat nevinným a znásilňovat ženy. Při jedné akci to ale přeženou. Alex při útoku na jistou ženu, která se vytrvale brání, poprvé zabije... Předlohou ke scénáři byla režisérovi novela Anthony Burgessa o mladistvém zločinci, který je podroben šokové terapii. Podaří se ho „převychovat“ tak dokonale, že násilí a sex v něm začnou vyvolávat nepřekonatelný odpor? (režie: Stanley Kubrick, 137 minut)

17. 12. 2008 (středa)

Zabriskie Point

USA 1970

Los Angeles 1969: na znesvářené universitní půdě pozoruje rozhořčeně Mark (Mark Frechette) diskusi mezi militantními černými a bílými spolužáky. Když chce na policejní stanici zaplatit kauci za svého zadrženého kamaráda Mortyho, je zde kvůli neodbytnosti preventivně zadržen. Po propuštění si kupuje pistoli. Vidí, jak policie násilím rozhání demonstraci, přičemž zastřelí jednoho ze studentů. Mark chce střelce odpravit, někdo ho však předejde. Jako hlavní podezřelý utíká na letiště a zmocňuje se sportovního letadla... Slavný provokativní Antonioniho film, který byl ve své době tvrdě odmítnut americkou kritikou. Až v roce 1995 se Antonionimu dostalo částečného zadostiučinění, když v Hollywoodu obdržel Life Achievement Award za celoživotní dílo. (režie: Michelangelo Antonioni, 110 minut)

FILM A ŠKOLA

PRO STUDENTY ZDARMA!

Smyslem projektu je seznámení studentů s významnými filmy české i světové kinematografie. Projekt spoluvytváří Asociace českých filmových klubů, Filmový klub a Kino Panasonic. Filmový klub děkuje Městu Karlovy Vary za poskytnutou dotaci.

KINO PANASONIC, KARLOVY VARY od 16.30 hodin

14. 1. 2009 (středa)

Ginger a Fred

Itálie 1986

Nostalgická vzpomínka na zanikající svět, výpověď o stárnutí, i ostrá kritika světa ovládaného hloupou televizní zábavou. Felliniho dlouholetí spolupracovníci Giulietta Massina a Marcello Mastroianni ztvářejí zestárlý pár varietních tanečníků, jejichž nejznámějším číslem byla imitace Ginger Rogersové a Freda Astaira. Stáří tanečníků se ve filmu připomíná každým zadýchaným koncem vystoupení a herecké stáří pak není o nic lehčí. Naopak současná tvář herce je neustále konfrontována s vlastním obrazem, který zůstal zakonzervován v čase ve všech předchozích Felliniho snímcích. Fellini se vysmívá nejen televizní mašinerii, jak jeho film interpretuje většina kritiků, ale i svému vlastnímu stáří. (režie: Federico Fellini, 125 minut)

28. 1. 2009 (středa)

Kid

USA 1921

Dojemný příběh sklenáře, jemuž malý nalezenec Kid rozbíjením oken zajišťuje práci. Snímek znamenal na počátku dvacátých let, kdy byl uveden do kin, nápadný obrat ve vývoji Chaplinovy tvorby. Byl to nejenom jeho první dlouhý film, ale lišil se od všech jeho předcházejících krátkých grotesek i námětem a stylem. Toto dickensovským dechem poznamenané melodrama o tulákově, který se ujme a otcovskou péčí zahrnuje nalezence, mělo svými lidsky hluboce prožitými scénami mimořádně velký ohlas v kinech. Byl to do té doby neúspěšnější Chaplinův film. Chaplin jej vytvořil na počátku sedmého roku svého působení ve filmu, kdy se jako tvůrce dlouhé řady krátkých grotesk již zařadil mezi nejpopulárnější osobnosti filmového plátna. (režie: Charles Chaplin, 68 minut)

11. 2. 2009 (středa)

Divotvorný hrnec

USA 1968

Film Divotvorný hrnec natočil Francis Ford Coppola podle divadelního muzikálu Finian's Rainbow. Autorům podařilo vykouzlit pomyslnou zemi s vlastní logikou, v níž se pohádková fikce a sociální realita Ameriky s její rasovým napětím i společenskými rozdíly smísily do nově, poutavé a působivé skutečnosti. Bohatá výprava, nápaditá choreografie i režie a přitažlivé herecké obsazení zajistily komerční úspěch filmu. Hra se dočkala 725 představení a patří k umělecky i finančně nejzdařilejším inscenacím broadwayského divadla čtyřicátých let. Evropská premiéra Divotvorného hrnce se konala 6. března 1948 v pražském Divadle Voskovce a Wericha. (režie: Francis Ford Coppola, 141 minut)

25. 2. 2009 (středa)

Proces

Francie 1962

Obsahem nedokončeného románu Franze Kafky Proces je fantaskní příběh Josefa K. – prokuristy velké banky. V den svých třicátých narozenin se probudí a zjistí, že dva neznámí muži vnikli do jeho bytu, aby jej zatklí pro neznámé provinění před záhadným soudem. Ze začátku pokládá celou věc za nedorozumění. Postupně mu však jeho proces zabírá stále více času a energie a nedokáže se již plně soustředit ani na svou práci v bance. Při své snaze dokázat svou nevinu se Josef K. dostává do zatuchlých kanceláří v podkrovích starých činžáků a poznává zkorumpovanost a nepostizitelnost tohoto nejnižšího soudu, jehož „případy“ uzavírá pouze smrt obžalovaného. O procesu se navíc dozvídá stále víc lidí... (režie: Orson Welles, 118 minut)

11. 3. 2009 (středa)

Petrolejové lampy

ČR 1971

Sugestivní filmové drama Petrolejové lampy natočil Juraj Herz podle stejnojmenného románu Jaroslava Havlíčka. Vypráví v něm tragický příběh stárnoucí dívky Štěpy, žijící na přelomu století v dusném prostředí českého maloměsta, v ovzduší nepochopení a předstíraných citů, přetvářky a falše. Štěpě jsou neustále matkou vnucování adepti na ženění, kteří ovšem musejí pocházet z téhož okruhu jako ona. Štěpa je však jiná než ostatní dívky. Jakoby zasažena duchem emancipace vyslouží si pověst dívky volných mravů a ta přirozeně nápadníky z řad městské honorace odrazuje. Než by se stala starou pannou, provdá se za bratrance, zkrachovalého důstojníka. V den svatby ale ještě netuší, jaká strašlivá nemoc pronásleduje jejího ženicha... (režie: Juraj Herz, 101 minut)

25. 3. 2009 (středa)

Hoří má panenko

ČR 1967

Autorem námětu a scénáře je známá a osvědčená trojka Miloš Forman, Jaroslav Papoušek a Ivan Passer. Modelový průzkum českého valměšťáctví ve vypouklém zrcadle zvyrazňujícím hospodské vztahy, prázdné hlavy, dlouhé prsty a plytké svědomí, se odehrává na pozadí hasičského bálu. Komedie se brzy mění v tragickou frašku s citem pro detail, gesto a dialog. V zobrazení požárníckého plesu se spojují groteskní gagy s nekompromisním odhalením lidské přizemnosti a tuposti. Mravní stav společnosti se tu zrcadlí především v postavách starých lidí, obětí organizačních zmatků, živelných katastrof a hlouposti svých bližních, kteří svoji nekulturnost a nesvobodu považují za normální. (režie: Miloš Forman, 71 minut)

8. 4. 2009 (středa)

Vyšší princip

ČR 1960

Vyšší princip Jiřího Krejčíka stál spolu s Weissovým filmem Romeo, Julie a tma (1959) v naší kinematografii u zrodu toho, co se v literatuře charakterizuje jako druhá vlna válečné prózy. Po letech schematismu a zplošťujícího heroického patosu se na konci 50. let dostala pozvolna ke slovu díla, jež téma války zkomornila a v nichž hrdinství těch, kteří se postavili na odpor zlu a nacistické krutosti, už nebylo na první pohled tolik zjevné. Krejčík přitom sáhl po jedné z těsně poválečných povídek Jana Drdy, jejíž kratičký text spolu s autorem výrazně dotvořil. Vedle tlumeného holdu lidské odvaze zde Krejčík poprvé od konce války ukázal, co zmůže všudypřítomný strach... (režie: Jiří Krejčík, 105 minut)

22. 4. 2009 (středa)

Náš vůdce

Německo 2008

Německo. Současnost. Učitel gymnázia Rainer Wenger se rozhodne během týdenního projektu na téma „Státní formy“ vyzkoušet jeden pokus, aby přiblížil studentům počátek diktatury. Pedagogický experiment s ničivými následky. Nejdříve to začalo neškodně s pojmy jako disciplína a pospolitost, ale během několika dnů se teorie změnila v praxi. Název projektu: Vlna. Už třetí den začínají studenti ty, kteří smýšlejí jinak, odstraňovat a ustrkovat. Když se situace na turnaji ve vodním pólu nakonec vyhroťte, rozhodne se učitel experiment zrušit. Příliš pozdě! Vlna se už dávno dostala mimo kontrolu... (režie: Dennis Gansel, 101 minut)